Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. (und um 1300)

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31660
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

meos rapuerẽt. Ille ⁊ si ramis caruit. s;
radicẽ uroris respiciens secũ ⁊ solabat.
l'go ũ infelix undiq; sine radice factus
sum. nec stilla genis mei respiciens. s;
sũ similis ramis in deserto. qui undiq;
procellis ⁊ q̃ssant. Ne exercteris dne ser-
uu tuu multiloquiũ. Doleo enĩ dũ du-
cor. & mutꝰ ducor q̃ ñ oportet. Pone dne
custodiã oris meo. ut ñ declinet cor m.
in ũba malicie. & ñ eiciat a facie tua.
Da ũ iã regem dne de multis tribulati-
onib' meis. Et hec dicens cũ lacrimis & ge
mitu animi. abiit ad quendã uicũ qui
dicebat cladiꝰ. ⁊ ingrediens in eũ opabat.
& acq̃rebat victũ. Cõmorans ũ in eo per
plurimũ tẽp'. postulauit eidem uici
habitatores. & posuerẽt eũ custodire
agros suos. ⁊ mercede accipiens degebat
ibi annos. xv. filiũ auẽ educati s sicẽ sup
durim in alto uico. ñ cognoscentes al
teritrũ q̃d eẽt fr's. Ms ũ nauis ille
alienige accipiens uxorẽ eustachii per
duxit ad suã patriam. Dni ũ gratia obumb'
uit mulierẽ. ut ñ se cõmisceret alieni
gene. in illo omni tẽpore. hoc enĩ ⁊ postu
labat ad ó. ut custodiret abaligeme
ne cõmunione. Contigit ũ illũ aligem
enã mori. & ipam sue cẽ potestatis. Post
hos auẽ dies. factꝰ ẽ in curs hostiũ in illa
tra. ubi erat uxor eustachii. qui exercitus
intrauerẽt plurimas tras romanorꝰ.
In nimio q̃ tumultu ⁊ sistebat imperator
de inuasione hostiũ. & cõmemoratꝰ est
placidam. & q̃d plerũq; strenue egisset
et ipsos hostes. & ⁊ stabat de subita eius
mutatione. Colligens enĩ exercitũ. &
inspiciens omis milites. de placida ex
quirebat q̃d de eo cognouissent uiuere.
an mori. Et dabat unicuiq; militũ ma-
datũ. ut inquirerent eũ. Et misit in
unãquãq; ciuitatem. ⁊ tram. que sub
impio ei erat. ut inq̃rerent eũ dicens.
Si quis eũ inuenit ⁊ indicauit m'. am
pliores addam ei honores. & emolum
toꝝ augebo solacia. Duo ũ milites
nõe annoch & achat. q̃ quondã adhe
serunt placide preceptum ad inq̃
rendum eum. & peragrantes omnẽ
terram que subromanorꝰ tẽt im
pio. uenerunt in uicum illũ ubi
degebat eustachius. Et ustachius
uero alonge considerans. ex con
suetudine in cellis eorꝰ recognou
it eos. & ueniens in memoriam p
oris sue conuersationis. cep pcur
rari. & orans dicere. O omne ts
nr qui de omni tribulatione eru
is speranties ute. quem admodũ
uos pt spe uidi qui aliquando
mecũ fuerunt. ita ubi ut uideã
ancillã tuã conuugẽ meã. Nam
infantes mei scio quia ppt pecca
tum meã aferis comesti sunt.
Da ergo dne ut in die resurrectio
nis. ut uideã filios meos. Et hec di
cente eo. audiuit uocẽ de celo
dicentẽ sibi. Confide eustachi. in
psenti enĩ tempe remeabis ad
um priorẽ statum. & accipies u
orem tuã & filios. in resurrectione